

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 28 Ocak 2014
Sayı: 1659

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çocukları sokakta yaşamak zorunda bırakan nedenlerin belirlenmesi, sokak ortamından kurtarılması, uyuşturucu ve uyarıcı madde kullanan ve suça karışan çocukların rehabilite edilerek topluma kazandırılması, çocuk istismarının önlenmesi, yetiştirme yurdunda kalan ve 18 yaşını bitirince ayrılmak zorunda kalan gençlerin problemlerinin belirlenmesi için Anayasanın 98. ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz. 22.12.2014

Serap. Parlaky
İst. M. / Hasan ÖZKES
İstanbul M.

Sezgin ANRIKULU
İstanbul M.

Hayde AKAR
Kocaeli M.

Dr. Mehmet SEKER

Ali Serinbey
Gaziantep M.

Dr. Candan YUCEER

Tekirdağ Milletvekili

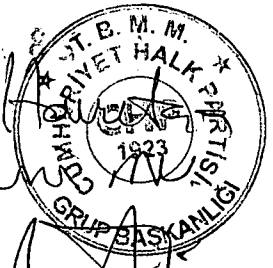
Gürkut XCAR
Antalya M.

Kadir Gökten Çiğdem
İST M.

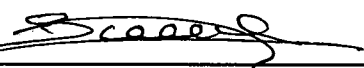
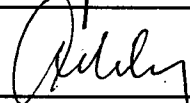
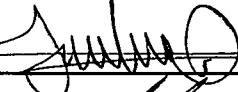
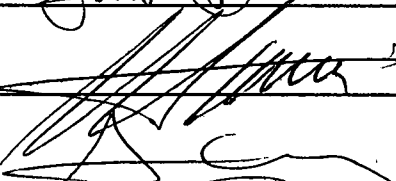
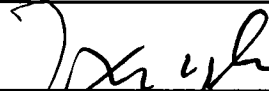
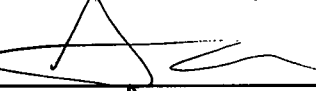
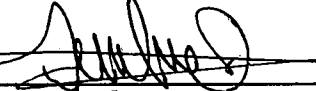
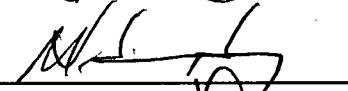
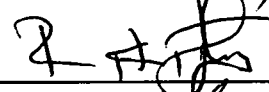
İhsan Kalkavan
Samsun M.Vk.

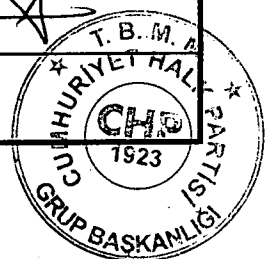
Ali Haydar ÖNER
İsparta

Namık Hacıoğlu
Balıkesir M.

1659... Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Ali SARIBA	Ganakkale	
Mehmet Hilal Kaplan	Kocaeli	
Mevlüt Duden	Hatay	
Bedik Eryılmaz	Hatay	
Haluk Eryılmaz	Balıkesir	
Hesur Akel	HA-40	
Mahmut Taral	İST	
Öğür Düzgün	Tokent	
Osman Kaptan	Ank.	
M. Şevki Kulkulçel	Kayseri	
Hüseyin ÖREK	Manisa	
Hesur Akel	HA-40	
Bedik Eryılmaz	Hatay	
M. SERDAR SOYDAN	Ganakkale	
R. Kerem ÖZKAN	BURSA	
Tanju Özcan	Bolu	
Celal Dincer	İST	
Ayşe Medret Akova	Balıkesir	
Erhan Akdoğan	İzmir	

GEREKÇE:

Çalışmak, sokaklarda yaşamak zorunda kalan, suça itilen çocuklar Türkiye’de yaşanan sosyal sorunların başında gelmekte bu sorun ülkemizin kanayan ve gittikçe büyüyen bir yarası olmaya devam etmektedir.

Nüfusumuzun %30’unu yani 23 milyonunu her türlü ihmal ve istismardan korumak; en iyi şartlarda ve sağlıklı gelişimlerini sağlamak zorunda olduğumuz geleceğimiz çocuklarımız oluştururken, maalesef ülkemizin hepimizi utandıran, yüzleşmemiz gereken bir çocuk karnesi olduğu açıktır.

Türkiye’de sokakta yaşayan çocuk sayısı 3 bin, sokakta çalıştırılan çocuk sayısı 500 bin, dilendirilen çocuk sayısı 10 bin, yoksul çocuk sayısı 4.5 milyon, çalışan çocuk sayısı 893 bindir. 2013’te 71 çocuğun iş kazalarında hayatını kaybettiği Türkiye’de çocuklara karşı cinsel saldırı, taciz, tecavüz davalarında 2008’den 2013’e kadar yaklaşık %400 artış olduğu görülmektedir.

Suçla sürüklenen çocuk sayısı önceki yıla göre %14,5 artarak 115 bin 439 olmuştur. Her üç evlilikten biri çocuk evliliğidir. Son iki yılda 42 bin çocuk kaybolmuş yaklaşık 1500 çocuktan haber alınamamıştır. Devletin koruması altındaki çocuklar işkenceye, tecavüze, tacize uğramaktadır. Özellikle son yıllarda Pozantı, Şakran, Kürkçüler, Antalya son olarak Sincan ceza infaz kurumlarında yaşanan onur kırıcı muameleler ortadadır.

Uyuşturucu madde kullanımında ergenliğin en riskli dönem olduğu gerçeği ortadayken, uyuşturucu maddeye bağımlılık yaşı, 10’a kadar düşmüştür. Sentetik uyuşturucu kullanımına bağlı her gün televizyonlarda bir ölüm haberi var. EGM’nin 2013 Türkiye Uyuşturucu Raporu’na göre 1 yılda 5’i 15 yaşın altında olmak üzere 325 kişi uyuşturucu madde kullanımına bağlı hayatını kaybetmiştir. Maalesef, uyuşturucu madde kullanımıyla mücadelede hala kurumlar arası yeterli bir koordinasyon bulunmamakta, yeterli tedavi merkezi olmadığı gibi sosyal destek de verilmemektedir.

Yetiştirme yurdu, sevgi evi adları değişse de çocuklar için durum pek değişmemektedir. Yetiştirme yurtlarına neden getirildiğini anlamaya çalışan çocuklar, çocukluklarını geride bırakıp 18 yaşını bitirdiklerinde de nereye gideceklerini bilmemektedir. Çünkü Devlet bu çocuklara nereye gideceğini, ne yapacağını sormamakta, kendi kaderlerine terk etmektedir. Yetiştirme yurtlarında başına gelmeyen kalmayan çocuklar 18 yaşını bitirir bitirmez, sokağa bırakılıp zaten var olan ‘sokak çocukları’ ordusuna Devlet eliyle itilmektedir.

Herhangi bir maddi geliri ve kimsesi olmayan bu çocuklar gidecek bir yerlerinin olmaması nedeniyle uygulanan yanlış politikalar neticesinde sokakta kalmakta, geceyi köprü altında, inşaat halindeki binalarda geçirmekte, açlık ve sefalet nedeniyle gasp ve hırsızlık gibi bazı suçlara bulaşmaktadır.

Kamu kurumlarının her yıl toplam personelin binde 1'i oranında korunmaya muhtaç çocukları istihdam etmesi gerekirken, Devlet uygulamanın takibini yapmamakta, sınav açmayan kurumlara da herhangi bir yaptırım uygulamamaktadır.

Yukarıda özetlenen nedenlerden dolayı çocukları sokakta yaşamak zorunda bırakan nedenlerin belirlenmesi, sokak ortamından kurtarılması, uyuşturucu ve uyarıcı madde kullanan ve suça karışan çocukların rehabilite edilerek topluma kazandırılması, çocuk istismarının önlenmesi, yetiştirme yurdunda kalan ve 18 yaşını bitirince ayrılmak zorunda kalan gençlerin problemlerinin için Meclis Araştırması açılması gerekmektedir.

